

ret snæver Frist (den 1. Maj 1918) for de paagældende Arbejders Paabegyndelse, dog saaledes, at Indenrigsministeren undtagelsesvis — hvor særlige Forhold ved Arbejdet maatte gøre det ønskeligt — kan udstrække Fristen noget længere.

Under Hensyn til, at Udgifterne ved større kommunale Arbejder — for saa vidt de da ikke bestaar i normale Vedligeholdelsesarbejder og lignende — saa godt som altid maa bestrides ved Laan, har man anset det for naturligt at fastsætte Tilskuddet som et Bidrag til saadanne Laans Forrentning og Tilbagebetaling, idet man maa formene, at en saadan Hjælp vil være tilstrækkelig, naar man samtidig drager Omsorg for, at der, som foran omhandlet, aabnes Kommunerne en let Adgang til gennem „Den midlertidige kommunale Laanekasse af 1914“ at erholde de fornødne Laan. Man har dog ikke ment at burde begrænse Tilskudet til kun at angaa Laan, der stiftes gennem nævnte Institut, idet det er Udvalget bekendt, at flere større Kommuner allerede har optaget Laan, hvoraf Udgifter til nye Foretagender eventuelt vil kunne afholdes, ligesom den Mulighed jo heller ikke er udelukket, at enkelte Kommuner vil kunne rejse fordelagtige Laan ad anden Vej, hvilket naturligvis ikke bør forhindres.

ad § 2. Tilskudet til kommunale Arbejder foreslaas i Almindelighed fastsat til en halvaarlig Ydelse af indtil $\frac{1}{2}$ pCt. af Laanets oprindelige Beløb i 15 Aar. Dette Aaremaal er valgt under Hensyn til, at man forventer, at Banker og Sparekasser vil indgaa paa at stille Midlerne til Raadighed gennem Laanekassen i det nævnte Aaremaal. Med den omhandlede halvaarlige Ydelse vil ca. 10,5 pCt. af Laanet kunne forrentes og tilbagebetales i Løbet af det anførte Tidsrum, hvilket formentlig maa anses for en passende Støtte fra Statens Side.

Saafernt det kommunale Arbejde bestaar i Opførelse af Ejendomme med Lejligheder til Brug for den mindre bemidlede Del af Befolkningen, foreslaar man — under Hensyn til den særlige Trang, der er til Opførelse af saadanne Boliger — at sætte Statstilskudet noget højere, nemlig til en halvaarlig Ydelse af indtil $\frac{3}{4}$ pCt. af Laanets oprindelige Beløb i 15 Aar. En saadan Ydelse vil svare til Forrentning og Tilbagebetaling af 15,75 pCt. af Laanet eller — da det som Regel vil være fornødent for Kommunen at dække samtlige Udgifter ved Laan — af Bygningens Værdi. Dette Tilskud er 5,75 pCt. større end det Tilskud, som er foreslaaet ifølge § 3 til de der omhandlede Ejendomme, som opføres af private Bygherrer, derunder Byggeforeninger, men man har anset dette Forhold for rimeligt i Betragtning af, at Kommunen, naar den selv bygger, maa overtage hele Risikoen for Foretagendet og ofte vil anvende en Byggegrund, som den har i Forvejen, og derfor ikke kan faa Tilskudet beregnet ogsaa i Forhold til denne, samt under Hensyn til, at Tilskudet ifølge § 3 er betinget af, at vedkommende Kommune yder et lige saa stort Beløb, saaledes at de private Bygherrer og Byggeforeninger altsaa i alt faar et Tilskud fra det offentlige — Stat og Kommune — paa indtil 20 pCt. af Ejendommens Værdi.

ad § 3. Ifølge denne Paragraf vil der kunne ydes Tilskud til Opførelse af Boliger, som af private Bygherrer, derunder Byggeforeninger, opføres til Brug for den mindre bemidlede Del af Befolkningen, naar Kommunen vil yde Laan — eller overtage Garantien for Laan —, der helt eller for et betydeligt Beløbs Vedkommende er sikret ved Pant indenfor de sidste 50 pCt. af vedkommende Ejendoms Skyldværdi. Naar Udvalget har foreslaaet, at der medtages Laan, der delvist er sikrede ved Pant indenfor de første 50 pCt. af Værdien, har det sin Grund i, at det formentlig ofte vil være den mest praktiske — og besparende — Ordning, at Kommunen yder eller overtager Garantien for et samlet Laan af en saadan Størrelse, at Optagelse af andre Prioritetslaan kan undgaaes. Tilskudet bestaar i, at Staten paatager sig at betale Renter og Afdrag af en saa stor Del af Laanet, som ikke overstiger en Tiendedel af Ejendommens Skyldværdi. Det er en Forudsætning, at Kommunen betaler et lige saa stort Tilskud, og dette vil altsaa betyde, at Stat og Kommune tilsammen overtager Forrentning og Afdrag af indtil en Femtedel af Ejendommen. Bestemmelsen om, at det offentlige skal give netop et saa stort Tilskud, skyldes Hensyntagen til det i Boligkommissionens Betænkning af 26. November 1917, Side 10 Nr. 1 fremsatte For-